

ІНТЕРСЕКЦІЙНИЙ ПІДХІД ДЛЯ РОЗВИТКУ ІНКЛЮЗИВНОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ

Маліков В.В.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Сучасний світ відзначається небаченою до цього динамікою та інтенсивністю міжкультурної взаємодії на рівні суспільства в цілому та окремих місцевих спільнот і колективів. Ці процеси сприяють не лише культурно-ціннісному та смислому збагаченню їхніх учасників, але й породжують численні страхи, упередження та ненависть, результатом яких є нові спалахи ксенофобії, расизму, нетерпимості у різних країнах, в тому числі й в Україні.

Метою доповіді є визначення цінності інтерсекційного підходу для створення безпечного і дружнього публічного простору та розбудови вітчизняного суспільства на принципах інклюзивності та недискримінації.

Інтерсекційність означає перетин різних форм дискримінації щодо однієї людини. Інтерсекційний ракурс аналізу передбачає дефініцію ідентичності, маргіналізованої одночасно за кількома ознаками. Вони впливають і посилюють одна одну, формуючи новий досвід вразливості. Соціально сконструйовані категорії гендеру, класу, раси, віку і сексуальності знаходять своє значення в рамках історично сформованих систем домінування, таких як патріархат, сексизм, класова експлуатація, ейджизм, расизм, колоніалізм і гетеронормативність, які одночасно і взаємопов'язано впливають на соціальне становище індивідів та груп людей [1, с. 538–540].

Демократичне суспільство і правова держава характеризуються спрямованістю на подолання дискримінації, якими б не були її причини (приналежність до релігійної чи національної спільнот, інвалідність тощо) та сприяння різноманітності у всіх її проявах: етнічність, вік, гендер, сексуальність, тілесність, віросповідання та ідейні переконання, сім'я, колір шкіри, економічний стан, соціальне походження.

Основний підхід до теми інтерсекційності і різноманітності передбачає насамперед прийняття людей з вразливих соціальних груп такими, якими вони є. Нерозуміння не є виправданням для дискримінаційних практик. А послідовна просвітницька діяльність, робота над подоланням стереотипів і негативних суджень можуть розширити знання та сприйняття існуючої соціокультурної багатоманітності в українському суспільстві сучасної інформаційної епохи.

Упровадження інклюзивності спирається на співпрацю молодіжних, наукових, громадських асоціацій з національною і місцевою владою, освітніми установами та правоохоронними органами. Потрібен високий рівень соціального діалогу щодо сприйняття ідей різності і разом з тим рівності людей, враховуючи їхню належність до соціально вразливих груп за однією або кількома ознаками.

Література:

1. Гаврилюк, Т., Бочаров, В. Интерсекциональность как способ концептуализации гендерного и классового неравенства. Журнал исследований социальной политики. 2018. № 16(3). С. 537–545.